

[Viggo Starcke.]

det er en fordel, skal man ikke slå ind på den vej.

Toldpolitik er et farligt område, fordi den danske toldtarif er uhyre indviklet; jeg tror såmænd ikke engang, den højtærede handelsminister og den højtærede finansminister kender den til bunds. Det er kun ganske enkelte embedsmænd, som kender den til bunds. Det bevirker, at lovgivningsmagten og tildels ministrene er så vanskeligt stillede, for de erhverv, der presser på, opnår ofte fordele på den øvrige befolknings bekostning gennem samtaler, gennem argumentation, gennem deputationer, gennem dette at slide trapperne.

Problemet er egentlig aldrig rigtig blevet undersøgt til bunds. I rigsdagsdebatterne når man aldrig til ende. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede statsminister, om regeringen kunne tænke sig at nedsætte en toldundersøgelseskommission, tidsbegrænset, hurtigt arbejdende, således at vi i løbet af f. eks. et par år kunne få klarlagt argumenterne for og imod, så man vidste, hvor man var henne. Fra vor side foreslog vi i samlingen 1949—50, at der skulle nedsættes en toldafviklingskommission, og dengang blev der af venstre udtalt velvilje overfor en sådan tanke. En toldundersøgelseskommission vil jeg tro vil møde den samme velvilje.

Man kunne spørge: Hvilke lande har størst interesse i frihandel, både med hensyn til afskaffelse af restriktioner og med hensyn til afvikling af told? Det er først og fremmest de råstoffattige lande, og Danmark er et råstoffattigt land. Det er først og fremmest de lande, der har en stor import og en stor eksport, og dér ligger Danmark flot i spidsen. Det er først og fremmest de lande, der ved deres geografiske beliggenhed særlig er interesseret i udenrigshandel. Der er få lande, der har en så gunstig beliggenhed som netop Danmark. Endelig er det de lande, der har anlagt deres virksomhed på forædlingsindustri og forædlingsproduktion. I alle de retninger ligger Danmark som nummer eet. Derfor er der ikke noget land i Europa, der er mere interesseret i en frigivelse af handelen, ikke blot af andre landes handel, men først og fremmest af sin egen, end Danmark.

Det er derfor trist, at man har set, at under forhandlingerne i Paris er Danmark gået modvilligt ind i frigivelsespolitikken og har sommetider ligesom gjort forsøg på at sabotere den i den forrige regerings tid og har i hvert fald ikke været særlig opmuntrende i den nuværende regerings tid.

Foruden Danmark som helhed har land-

bruget en afgjort interesse i at holde sit omkostningsniveau nede, og det ærede medlem hr. Hans Pinstrup udtalte straks i en artikel efter direktør Gruhns foredrag — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„I betragtning af Danmarks hele nationaløkonomiske struktur kan det ikke være i vor interesse at slå over i en aktiv toldpolitik, der er den dårligst tænkelige løsning.“

Jeg vil gerne sætte streg under ordene „den dårligst tænkelige løsning“. Vi er interesseret i at kunne konkurrere på verdensmarkedet, og ser man på liberaliseringen, som nu når op på de 75 pct., finder man netop landbrugsvarerne mellem de resterende 25 pct., således at Danmark bør gøre, hvad det kan for at fremme liberaliseringen, fordi netop den resterende del indeholder landbrugsvarerne.

Eksportindustrien har hele sin interesse i at få en billigarelse af omkostningsniveauet. Det samme gælder håndværket. Det samme gælder handelen. Det samme gælder fiskeriet. Det samme gælder skibsfarten, og det gælder samtlige forbrugere, først og fremmest arbejderne. Folkeforbundet foretog i 1927 en undersøgelse af reallønnen i sammenhæng med de toldbeskyttede niveauer i de forskellige lande, og hvis man f. eks. sætter reallønnen i London til 100, havde København dengang en realløn på 105, medens man i det stærkt toldbeskyttede Tyskland, i Berlin, lå nede på 70. I Paris lå man på 60, og i det meget stærkt toldbeskyttede Spanien, i Madrid, lå man nede på 55, hvorimod reallønnen i United States, i Philadelphia, lå helt oppe på 175 (*Afbrydelse fra ministerpladsene*: De har told!). United States har told udadtil, men har et helt kontinent indadtil med 50 stater, som ikke har told indbyrdes. Hvis man ville lytte til de konservative ministres afbrydelser i Amerika og indføre told mellem de østlige industristater og de vestlige frugtstater, de sydlige bomuldsstater og de midtamerikanske kornstater, ville Amerika meget hurtigt synke ned på Europas niveau. I Amerika i dag ligger gennemsnitsproduktionen pr. arbejder på det tredobbelte af, hvad den ligger på i Europa, fordi vi ikke er i stand til at udnytte hele den moderne trafik og teknik som følge af de hindringer, der lægges i vejen for samhandelen mellem landene.

Socialismen vil jo gerne socialisere virksomhederne i Danmark, og dér har vi vistnok forklaringen på, at det socialdemokratiske parti, som ifølge hele sin oprindelse og ifølge den politik, det førte i slutningen af forrige århundrede og begyndelsen af dette